

ΑΠΟ ΤΟΝ ΖΗΝΩΝΗ ΣΤΟΝ ΑΝΑΦΕΝΤΟ - ΟΙ ΚΥΠΡΙΑΚΕΣ ΡΙΖΕΣ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΥ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ: ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΔΑΚΤΥΛΟΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΑΡΑΧΕΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

του Α.Π.

... και όμως αγαπητοί συγκάτοικοι, σύννοικα στοιχεία και εγκλιματισμένοι έποικοι, οι φωτιές των μολότωφ και τα οδοφράγματα που συγκλονίζουν τη Αθήνα, το Βερολίνο, το Άμστερνταμ και άλλους τόπους που τρώγανε, κατά το γνωστό απόφθεγμα, Βαλανίδια όταν εμείς είχαμε πολιτισμό, είναι αποτέλεσμα κυπριακού δακτύλου. Ναι, μπορεί ο Γκορμπατσώφ να μη γεννήθηκε στη Ακρόντα αλλά ο Θεωρητικός εμπνευστής αυτών των μαλιαρών με τις κούκλες, των αναρχικών, είναι ο Ζήνωνας, ο γνωστός αρχαίος φιλόσοφος απ' το Κίτι. Μετά από εμπεριστατωμένες έρευνες ανακαλύψαμε ότι ο προγονός ήταν μπλεγμένος σε σοβαρά επεισόδια:



Παρά τα απατηλά φαινόμενα ο στόχος των αναρχικών σύμφωνα με τους ιδίους δεν είναι το χάος αλλά η δημιουργία μιας κοινωνίας βασισμένης στην ελευθερία-βασισμένης δηλαδή σε αυτόνομα άτομα που κάνουν συνειδητές επιλογές και αναλαμβάνουν την ευθύνη των πράξεων τους. Η αναρχική κοινωνία θα είναι κτισμένη στη οικονομική ισότητα, τη πολιτιστική διαφοροποίηση (αναγνώριση των διαφορών δηλαδή) και θα συγκροτείται, κοινωνιολογικά, με βάση την αρχή της “αλληλεγγύης” και όχι της επιβολής και της κρατικής βίας. Η ιδανική πολιτική λύση για τους αναρχικούς είναι μια σειρά από χαλαρές ομοσπονδίες αυτόνομων κοινοτήτων που θα αυτοδιοικούνται (η αρχαία Αθηναϊκή Δημοκρατία παραμένει ένα μοντέλο για πολλούς δυτικούς αναρχικούς) ενώ στην οικονομία υποστηρίζουν τη αντικατάσταση της οικονομίας των εμπορευμάτων και του κεφαλαίου απ' τη οικονομία των προϊόντων με αξία χρήσης και την αυτοδιαχείριση της παραγωγής απ' τους εργάτες. Αναπόφευκτα οι αναρχικοί θεωρούνται ουτοπιστές αν και οι ίδιοι πιστεύουν ότι το μέλλον (αν υπάρξει) ανήκει στη ελευθερία και βλέπουν τον εαυτό τους σαν καταλύτη της ιστορικής διαδικασίας. Εν αντίθεση προς άλλους επαναστάτες που βλέπουν τον εαυτό τους σαν πρωτοπορία, οι αναρχικοί επιμένουν ότι είναι ίσοι μεταξύ ίσων και ότι ο αχτιβισμός τους στοχεύει στη υπονόμηση της εξουσίας και τη δημιουργία κυττάρων ελευθεριακής σκέψης και πράξης εδώ και τώρα.

Ο Ζήνωνας θεωρείται ο πρώτος δυτικός αναρχικός φιλόσοφος μια και η φιλοσοφία του αμφισβητεί τη “κατ' αρχήν” ύπαρξη ιεραρχίας στη ανθρώπινη φύση και θεμελιώνει, φιλοσοφικά, τη δυνατότητα αυτονομίας του ατόμου — τη δυνατότητα του ατόμου δηλαδή, να αυτοκυβερνάται. Ο Ζήνωνας όπως είναι γνωστό παρ' όλο που ζούσε στη Αθήνα αρνιόταν να δεχτεί τον τίτλο του “πολίτη” της πόλης, θεωρώντας τον εαυτό του πολίτη του κόσμου. Κάθε φορά λοιπόν που ακούτε τον χαρακτηρισμό “κοσμοπολίτης” να χρησιμοποιείται αρνητικά μπορείτε να αναγνωρίζετε στον ομιλητή σας ένα πνεύμα αντικυπριακό και χαρακτηριστικό βέβαια του αρχοντοχωριατισμού που περνάει για “ελληνική ταυτότητα” εδώ, στις άκρες της Ανατολικής Μεσογείου.

Η συνολική φιλοσοφία του Ζήωνα, ο στωισμός, αποτελεί μια προτροπή στη ανοχή και (στη ανάγκη), την αποχή απ' το ξέφρενο ρυθμό μιας ζωής που διογκώνει το άχρηστο σε μια προσπάθεια να συγκαλύψει το αναγκαίο. Ο στωισμός που έχει επηρεάσει, εκτός απ' τους αναρχικούς, τη Ρωμαϊκή φιλοσοφία και τον Χριστιανισμό, βασίζεται σε μια βαθύτατη αισιοδοξία για τη πορεία του ανθρώπινου πνεύματος στον πλανήτη και μια εξίσου δυνατή, περιφρόνηση της προσπάθειας της εξουσίας να παρουσιαστεί σαν δημιουργός αυτής της πορείας. Από μια άποψη βέβαια, η στωική αντιεξουσιαστική άποψη αποτελεί και το συμπέρασμα της ίδιας της Κυπριακής εμπειρίας. Ενός

χώρου μου, αν κρίνει κανείς απ' τα υπάρχοντα ευρήματα της προΜυκηναϊκής περιόδου (Χοιροκοιτία), δεν είχε γνωρίσει τη εξουσία σαν τρόπο κοινωνικής οργάνωσης-και όταν το συνάντησε με τη μορφή αλληπάλληλων κυμάτων εποίκων, επισκεπτών) εισβολών και “απελευθερωτών” αντέδρασε με τη παθητική αντίσταση. Μια μορφή αντίστασης τη οποία ο Γκάντι ανήγαγε σε μορφή συνειδητού αντιεξουσιαστικού αγώνα στον 20ο αιώνα και ο οποίος (ο Γκάντι) φυσικά δεν βρίσκεται τυχαία έξω απ' η κυπριακή βουλή. Η στωική κυπριακή εμπειρία έχει βέβαια και το δικά της ευτράπελα μια και 30 χρόνια μετά τη, επίσημη τουλάχιστον, αποχώρηση των τελευταίων κατακτητών, ο πληθυσμός εξακολουθεί να λειτουργά λες και βρίσκεται ακόμα υπό αποικιακό καθεστώς. Η υπομονή 30 χρόνων βέβαια είναι ευτελής μπροστά σε 3000 χρόνια αντοχής αλλά σ' αυτή τη δυσπιστία των κυπρίων απέναντι στη εξουσία (που πάντα ήταν ξενόφερτη) πρέπει να αναζητηθεί και η κλασσική σύγχρονη αντίφαση των κυπρίων που αγαπούν μέχρι εσχάτου πάθους την ανεξαρτησία αλλά αδυνατούν να συμπαθήσουν το κράτος που διεκδικά τη ιδιοκτησία της.

Η Κυπριακή αναρχική παράδοση θα έπρεπε βέβαια να συμπεριλάβει την Αφροδίτη σαν σύμβολο ενός ερωτισμού που ως γνωστό οι Θεολογίες / ιδεολογίες της εξουσίας προσπαθούν για 2000 χρόνια να μετατρέψουν σε σαδομαζοχισμό, καθώς επίσης και την επίμονη αντίσταση των κυπρίων στη εισβολή του πουριτανικού Χριστιανισμού του Αποστ. Παύλου τον οποίον έκαναν μαύρο στο ξύλο οι Παφίτες.



Σύμβολα της επιθυμίας των κυπρίων να ανακτήσουν τη χαμένη αυτονομία τους θα πρέπει να αναζητήσει κανείς και στις βίαιες μορφές αντίστασης με πιο χαρακτηριστικές περιπτώσεις τη εξέγερση του Ρε Αλέξη ενάντια στους Δυτικούς το 1427 και του Γκαϊούρ Ιμάμ / Ιωαννίκιου ενάντια στη Οθωμανική αυτοκρατορία το 1833.

Θα έπρεπε επίσης να αναγνωριστεί η αντιεξουσιαστική φλέβα στη γέννηση του [ΚΚΚ](#) τη δεκαετία του 20 όταν κύρηξε τον ελεύθερο έρωτα, οργάνωσε εκδηλώσεις ενάντια στη ένωση και έκανε απόπειρες για αγροτικές κολλεκτίβες. Η σημερινή κατάντια αυτών των προσπαθειών στο ΑΚΕΛ δέον όπως θεωρηθεί ανάλογη με τη σημερινή κατάντια του αυτοκέφαλου της Κυπριακής εκκλησίας και του γεγονότος ότι οι ανώτεροι κληρικοί εκλέγονται. Ενώ η διεκδίκηση και η απόκτηση αυτών των δικαιωμάτων αποτελούσε μέρος της ιστορικής διαμόρφωσης της κυπριακής Αυτονομίας απ' τα μητροπολιτικά κέντρα, σήμερα έχουν καταντήσει τροχοπέδη στη περαιτέρω πορεία της.

Αξίζει εδώ να σημειωθεί η επανεμφάνιση αυτού του υπογείου κυπριακού ρεύματος στα τέλη της δεκαετίας του 70 και τη δεκαετία του 80 με τα γνωστά συνθήματα στους τοίχους και τα σποραδικά φυλλάδια αναρχικών με το όνομα: [Αναρχική ομάδα Ανάφεντος](#) (Ανάφεντος, παλαιοκυπριακή λέξη που σημαίνει “χωρίς Αφέντη”).

Αναμένεται βέβαια ότι στο μέλλον η περαιτέρω κρίση της ηθικής και των λοιπών συστημάτων αστυνόμευσης θα οδηγήσει στη αποκατάσταση της κυπριακής φιλοσοφίας στη γή που το γέννησε.

Αναμένεται επίσης ότι θα αυξηθούν και οι αντιδράσεις της εξουσίας σ' αυτή τη νέα ανάδυση της Αφροδίτης - ήδη, όπως πληροφορηθήκαμε από έγκυρες πηγές, η εκκλησία και το κράτος ετοιμάζουν μαύρες λίστες αφορισμών και παρακολούθησης υπόπτων. Επίσης γίνονται προσπάθειες να μεταφερθεί το κτίριο της Βουλής ώστε να μην επηρεάζεται απ' τον Γκάντι ενώ έχουν αρχίσει έρευνες από διάφορες παραψυχολογικές, εθνικιστικές, ενωτικές και μυστικιστικές ομάδες (σε συνεργασία με τη αντιτρομοκρατική υπηρεσία) μετά από φήμες ότι το πνεύμα του Ζήνωνα έχει επιστρέφει στη Κύπρο και υπονομεύει τις γνήσιες Ελληνο-Ορθόδοξες συνειδήσεις των κατοίκων της. Κοινωνικοί ψυχολόγοι και σημειολόγοι ερμηνεύουν τη δημοτικότητα της σειράς “Twin peaks” σαν μέρος αυτού του αγώνα να ανακαλυφθεί το πνεύμα της διαφθοράς και της υπονόμευσης που πλανήται πάνω απ'τη

γέρημη, κακορίζικη, δύσμοιρη (σνιφ, σνιφ) Κύπρο μας.



Οι άνθρωποι που μιλούν για επανάσταση και ταξική πάλη χωρίς να αναφέρονται ξεκάθαρα στη καθημερινή ζωή, χωρίς να καταλαβαίνουν τι είναι υπονομευτικό στον έρωτα και τι είναι θετικό στην άρνηση των περιορισμών, αυτοί οι άνθρωποι, έχουν ένα πτώμα στο στόμα τους.

Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Τραίνο στην πόλη (Τεύχος 9), Δεκαετία 1990-1999, 1991, Λεμεσός, Αναρχισμός, Ζήνων ο Κιτιεύς

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο

Cyprus Movements Archive

Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:traino:no_9:zinonas&rev=1593023487

Last update: 2025/04/20 19:47

